

สหรัฐฯ ยุติสิทธิพิเศษกับฮ่องกง ... ชนวนกระตุ้นสงครามการค้าสหรัฐฯ-จีนกลับมาร้อนแรงก่อนการเลือกตั้ง

▶ ประเด็นสำคัญ

- สถานการณ์ล่าสุดที่สหรัฐฯ ยุติสิทธิพิเศษกับฮ่องกงเมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2563 เป็นอีกชนวนกระตุ้นสงครามการค้ากับจีนให้กลับมาร้อนแรงในช่วงโค้งสุดท้ายก่อนการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ **ศูนย์วิจัยกสิกรไทย มองว่า** ในปีนี้สหรัฐฯ ยังคงนำประเด็นอ่อนไหวของจีน มาใช้เป็นเครื่องมือกดดันจีนผ่านความตกลงทางการค้าเฟส 1 (Phase 1) ประกอบกับเงื่อนไขเวลาการเลือกตั้งที่ใกล้เข้ามายิ่งทำให้ทุกเรื่องผูกโยงกันอย่างซับซ้อน ทำให้สงครามการค้าครั้งนี้น่าจะยืดเยื้อและไม่แน่ว่าจะเกิดความตกลงในเฟส 2 (Phase 2) ได้ ถึงแม้การเลือกตั้งสหรัฐฯ จะได้บทสรุปเป็นผู้นำคนใหม่ แต่การแข่งขันระหว่างสหรัฐฯ กับจีนในด้านภูมิรัฐศาสตร์จะคงมีอยู่ต่อไป และคงไม่ทำให้สงครามการค้าสงบได้อย่างมีนัยสำคัญ
- **ศูนย์วิจัยกสิกรไทย ประเมินได้ว่า** ตลอดระยะเวลา 2 ปีที่สงครามการค้าปะทุขึ้นทำให้การค้าของไทยในกลุ่มสินค้าที่เกี่ยวข้องเสี่ยงประโยชน์สุทธิ 1.1 พันล้านดอลลาร์ฯ แม้ว่าสินค้าไทยส่วนหนึ่งจะได้านิสงส์จากการส่งไปแทนที่สินค้าของคู่กรณีทั้งทางตรงและทางอ้อมแต่ก็ไม่มากพอที่จะชดเชยผลกระทบหลักๆ ที่ทำให้การส่งออกสินค้าที่อยู่ในห่วงโซ่ของจีนปรับตัวลดลง รวมทั้งการที่ไทยต้องสูญเสียพื้นที่ตลาดในประเทศเพื่อนบ้านไปจากการเข้ามาของสินค้าจีน
- ผลจากสงครามการค้าเริ่มเบาบางลงตั้งแต่เกิดความตกลงในเฟส 1 เมื่อต้นปี 2563 แต่การเกิด COVID-19 กลับเป็นปัจจัยสำคัญที่ต้องจับตาความเสี่ยงของการแพร่ระบาด 2 ในช่วงเข้าสู่ฤดูหนาว ซึ่งไม่ส่งผลดีต่อเศรษฐกิจโลก และกดดันการค้าโลกในช่วงที่เหลือของปีอย่างมีนัยสำคัญ **ศูนย์วิจัยกสิกรไทย คาดว่า** การส่งออกของไทยไปตลาดสหรัฐฯ ในปี 2563 ที่กำลังเผชิญการแพร่ระบาดอย่างหนักจะยังหดตัวร้อยละ 2.7 มีมูลค่าการส่งออกกว่า 30,500 ล้านดอลลาร์ฯ ขณะที่การส่งออกของไทยไปจีนแม้ได้แรงส่งจากกำลังซื้อที่กลับมาได้ก่อนประเทศอื่นแต่ภาคการผลิตที่พึ่งพาทั้งตลาดจีนและตลาดต่างประเทศก็ยังไม่ฟื้นตัวได้ไม่เต็มที่ ทำให้การส่งออกของไทยไปจีนขยายตัวอย่างจำกัดที่ร้อยละ 3.2 มีมูลค่าการส่งออกที่ 30,100 ล้านดอลลาร์ฯ

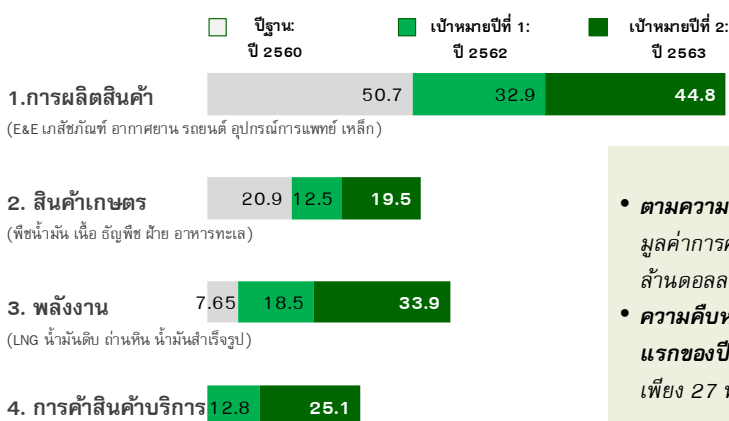
ตลอดเวลา 2 ปี นับตั้งแต่สหรัฐฯ ได้เริ่มต้นสงครามการค้ากับจีนในการประกาศใช้มาตรการปกป้องการค้าที่ไม่เป็นธรรม มาตรา 301 เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2561 ด้วยการขึ้นภาษีสินค้านำเข้าจากจีนในอัตราร้อยละ 25 จากอัตราภาษีปกติ กับสินค้าจีนล็อตแรก (List 1) ตามมาด้วยสินค้าล็อตที่ 2 (List 2) และล็อตที่ 3 (List 3) รวมเป็นวงเงิน 2.5 แสนล้านดอลลาร์ฯ ซึ่งการตอบโต้ด้วยสงครามทางภาษียังคงมีใช้อยู่จนถึงปัจจุบัน บวกกับมาตรการกีดกันธุรกิจของกันและกันที่แทรกเข้ามาอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งทั้งคู่ได้ลงนามความตกลงการค้าเฟส

1 (Phase 1) เพื่อนำไปสู่การยุติสงครามการค้า กระนั้นก็ตลกกลับมีตัวแปรใหม่เพิ่มเข้ามาเป็นตัวกระตุ้นให้สงครามการค้าปะทุอยู่เรื่อย ไม่ว่าจะเป็นข้อกล่าวหาที่ว่าจีนเป็นต้นเหตุของ COVID-19 หรือแม้แต่การที่สหรัฐฯ ยุติสิทธิพิเศษทางเศรษฐกิจที่เคยให้ต่อฮ่องกงในขณะนี้

อนึ่ง ข้ออ้างหลักที่สหรัฐฯ หยิบขึ้นมาใช้เปิดสงครามการค้ากับจีนก็คือการที่จีนเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้สหรัฐฯ ขาดดุลการค้าในภาพรวมในระดับที่สูง แต่ผ่านมาถึง 2 ปีแล้วการขาดดุลการค้าดังกล่าวก็ยังไม่ลดหายไปอย่างมีนัยสำคัญเมื่อเทียบกับก่อนมีสงครามการค้า โดยมีการขาดดุลการค้ากับโลกสูงขึ้นมาอยู่ที่ 8.45 แสนล้านดอลลาร์ฯ ในปี 2562 จากเดิม 7.93 แสนล้านดอลลาร์ฯ ในปี 2561 นอกจากนี้ จีนก็ยังคงเป็นประเทศที่ทำให้สหรัฐฯ ขาดดุลการค้ามากที่สุดอยู่ดี แม้ว่ามูลค่าการขาดดุลการค้าจะลดลงมาอยู่ที่ 3.45 แสนล้านดอลลาร์ฯ ในปี 2562 ซึ่งก็ลดลงมาเพียงเล็กน้อยจากเดิมที่ 3.75 แสนล้านดอลลาร์ฯ ในปี 2561

ความคืบหน้าของความตกลงการค้าสหรัฐฯ-จีน เฟส 1

มูลค่าการนำเข้าสินค้าของจีนจากสหรัฐฯ (พันล้านดอลลาร์ฯ)

ที่มา: USITC, โดยศูนย์วิจัยกสิกรไทย
หมายเหตุ: มูลค่าการค้าสินค้าบริการปี 2560 ไม่มีข้อมูล

- ตามความตกลงการค้าระยะเวลา 2 ปี ต้องมีมูลค่าการค้าสินค้าและบริการจะเพิ่มขึ้นอีก 2 แสนล้านดอลลาร์ฯ เทียบจากปีฐานในปี 2560
- ความคืบหน้าเฉพาะมูลค่าการค้าในช่วง 5 เดือนแรกของปี 2562 จีนนำเข้าจากสหรัฐฯ มีมูลค่าเพียง 27 พันล้านดอลลาร์ฯ

จะเห็นได้ว่าสงครามการค้าไม่ได้ทำให้สิ่งที่สหรัฐฯ ต้องการเป็นจริงได้ และก็ไม่ส่งผลดีต่อฝ่ายใดเลย แต่กลับเป็นเครื่องมือในเกมการเมืองระหว่างประเทศเพื่อนำมาสู่การหาจุดสมดุลระหว่างกันจนเกิดความตกลงทางการค้าสหรัฐฯ-จีน เฟส 1 (Phase 1) ขึ้นมาเมื่อต้นปี 2563 ทำให้สงครามการค้าผ่อนคลายแรงตึงเครียดในระดับหนึ่ง ซึ่งผ่านมาแล้วครึ่งปีความตกลงดังกล่าวก็ยังไม่มิตีท่าว่าจะเดินหน้าได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ในปีแรกได้ ยิ่งเปิดช่องให้สหรัฐฯ ใช้ความตกลงนี้เป็นเครื่องมือกดดันจีน ทั้งนี้ ในความตกลงฉบับนี้มีข้อกำหนดที่ทั้งสองฝ่ายเห็นพ้องกันหลายด้าน แต่ข้อกำหนดที่ให้จีนเพิ่มการนำเข้าสินค้าสหรัฐฯ อีก 2 แสนล้านดอลลาร์ฯ ให้ได้ภายในสิ้นปี 2564 ซึ่งภายใต้สถานการณ์ปกติการจะเพิ่มกำลังซื้อในระยะเวลาอันสั้นก็ทำได้ยากอยู่แล้ว ประกอบกับวิกฤต COVID-19 ยิ่งซ้ำเติมกำลังซื้อของจีนเข้าไปอีก ราคาพลังงานที่ตกต่ำก็ส่งผลต่อการนำเข้าสินค้าพลังงานที่อยู่ในข้อกำหนด รวมถึงการผลิตสินค้าต่างๆ ก็ไม่สามารถทำได้เหมือนปกติจึงไม่เอื้อให้มูลค่าการนำเข้าของจีนกระเตื้องขึ้นได้ตามเป้าหมายปีแรกที่ต้องเพิ่มการนำเข้าสินค้าเพิ่มอีกมูลค่า 63.9 พันล้านดอลลาร์ฯ และการนำเข้าสินค้าบริการเพิ่มอีกมูลค่า 12.8 พันล้านดอลลาร์ฯ ทั้งนี้ มูลค่าการนำเข้าสินค้าของจีนจากสหรัฐฯ ผ่านมาแล้วถึง 5 เดือน มีมูลค่าเพียง 27.0 พันล้านดอลลาร์ฯ ทั้งยังหดตัวร้อยละ 6.3 (YoY) ยิ่งห่างไกลจากมูลค่าที่ควรจะทำได้อย่างน้อยให้เท่ากับปี 2560 ที่เป็นปีฐานที่มีมูลค่า 79.3 พันล้านดอลลาร์ฯ

บริการทุกระดับประทับใจ

นอกจากนี้ กรณีฮ่องกงกลายเป็นชนวนใหม่ที่ถูกดึงเข้ามาให้การปกป้องสงครามการค้าซับซ้อนขึ้นอีก โดยล่าสุดทางการสหรัฐฯ ได้มีคำสั่งยุติการให้สถานะพิเศษต่อฮ่องกงเมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2563 หลังจากที่จีนบังคับใช้กฎหมายความมั่นคงแห่งชาติกับฮ่องกงเมื่อ 1 กรกฎาคม 2563 ทำให้สถานะของฮ่องกงกลับไปเท่าเทียมกับจีน โดยเฉพาะในด้านการค้าสินค้ากระทบเฉพาะสินค้าที่ผลิตในฮ่องกงและส่งไปสหรัฐฯ ต้องเสียภาษีในตามมาตราการปกป้องการค้าที่ไม่เป็นธรรม มาตรา 301 เช่นเดียวกับสินค้าจีน ซึ่งมีเพียงแค่ร้อยละ 1 ของการส่งออกสินค้าจากฮ่องกงไปสหรัฐฯ เท่านั้น สำหรับสินค้าส่งออกหลักที่ฮ่องกงนำเข้าจากจีนแล้วส่งต่อไปสหรัฐฯ (Re-export) ในปัจจุบันก็เสียภาษีตามมาตรา 301 อยู่แล้ว อีกทั้งในส่วนนี้ก็ไม่กระทบต่อจีนมากนัก เพราะจีนใช้ฮ่องกงเป็นทางผ่านสินค้าไปสหรัฐฯ เพียงร้อยละ 8 ของมูลค่าการส่งออกของจีนไปสหรัฐฯ นอกจากนี้คำสั่งดังกล่าวยังรวมถึงนโยบายลดสิทธิด้านการเข้าเมืองของพลเมืองฮ่องกงให้เทียบเท่าจีน และมาตรการคว่ำบาตรต่างๆ ที่มีต่อจีนก็จะส่งผลกระทบต่อกลุ่มถึงฮ่องกง

อย่างไรก็ดี ประเด็นการเมืองระหว่างประเทศของสองแกนนำเศรษฐกิจโลกไม่มีที่ท่าว่าจะยุติได้โดยง่าย ซึ่งนอกจากกรณีฮ่องกงแล้ว ยังมีอีกหลายเรื่องอย่างการอ้างสิทธิเหนือทะเลจีนใต้ก็สะท้อนถึงความพยายามขยายอิทธิพลทางเศรษฐกิจของทั้งสองประเทศ โดยเรื่องความขัดแย้งในเชิงภูมิรัฐศาสตร์เป็นเรื่องอ่อนไหวที่พร้อมจะถูกนำมาโยงกับสงครามการค้าได้ทุกเมื่อจึงเป็นอีกหนึ่งแรงกดดันการค้าและเศรษฐกิจโลกต่อไปอีกสักกระยะหนึ่ง และไม่น่าจะส่งสัญญาณบวกได้อย่างมีนัยสำคัญในระยะต่อไปแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนผู้นำสหรัฐฯ ในช่วงปลายปีก็ตาม

สงครามการค้าครบรอบ 2 ปี ส่งผลกระทบค่อนข้างมาก

ปฏิเสธไม่ได้ว่าสงครามการค้าระหว่างสองแกนนำเศรษฐกิจโลกส่งผลกระทบต่อการค้าโลกอย่างมีนัยสำคัญ และในขณะเดียวกันผลจากการตอบโต้กันในการขึ้นภาษีสินค้านำเข้าระหว่างสหรัฐฯ กับจีน แม้ไม่เกี่ยวกับไทยโดยตรง แต่ในช่วงเวลาดังกล่าว ศูนย์วิจัยกสิกรไทย ประเมินว่า มูลค่าสินค้าไทยที่เกี่ยวข้องกับสงครามการค้าเก็บภาษีในลิสต์ที่ 1 ลิสต์ที่ 2 และลิสต์ที่ 3 ทั้งในฝั่งที่ไทยส่งออกไปสหรัฐฯ และไทยส่งออกไปจีน รวมถึงการที่สินค้าจีนเข้ามาช่วงชิงตลาดสินค้าไทยใน CLMV โดยรวมแล้วทำให้การส่งออกของไทยในสินค้ากลุ่มดังกล่าวเสียประโยชน์ 1.1 พันล้านดอลลาร์ฯ (เทียบกับปีก่อน 2560 ก่อนเกิดสงครามการค้า) โดย 1) สินค้าไทยได้อานิสงส์จากส่งออกไทยไปสหรัฐฯ (แทนที่สินค้าจีน) เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน มีส่วนทำให้การส่งออกของไทยไปสหรัฐฯ ในภาพรวมตลอดปี 2562 ขยายตัวร้อยละ 11.8 ขณะที่ 2) การส่งออกสินค้าไทยไปจีน (แทนที่สินค้าสหรัฐฯ) ได้อานิสงส์โดยอ้อมเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เมื่อเทียบกับผลกระทบที่มาจาก การส่งออกสินค้าในห่วงโซ่การผลิตที่ปรับลดลงค่อนข้างมาก ทำให้การส่งออกของไทยไปจีนในภาพรวมปี 2563 หดตัวร้อยละ 3.8 และ 3) การส่งออกสินค้าไทยไป CLMV (กัมพูชา สปป.ลาว เมียนมา และเวียดนาม) ก็ถูกสินค้าจีนบางรายการเข้ามาตีตลาดทำให้การส่งออกของไทยไปตลาดดังกล่าวในภาพรวมหดตัวร้อยละ 6.3 ในปี 2562 มีรายละเอียด ดังนี้

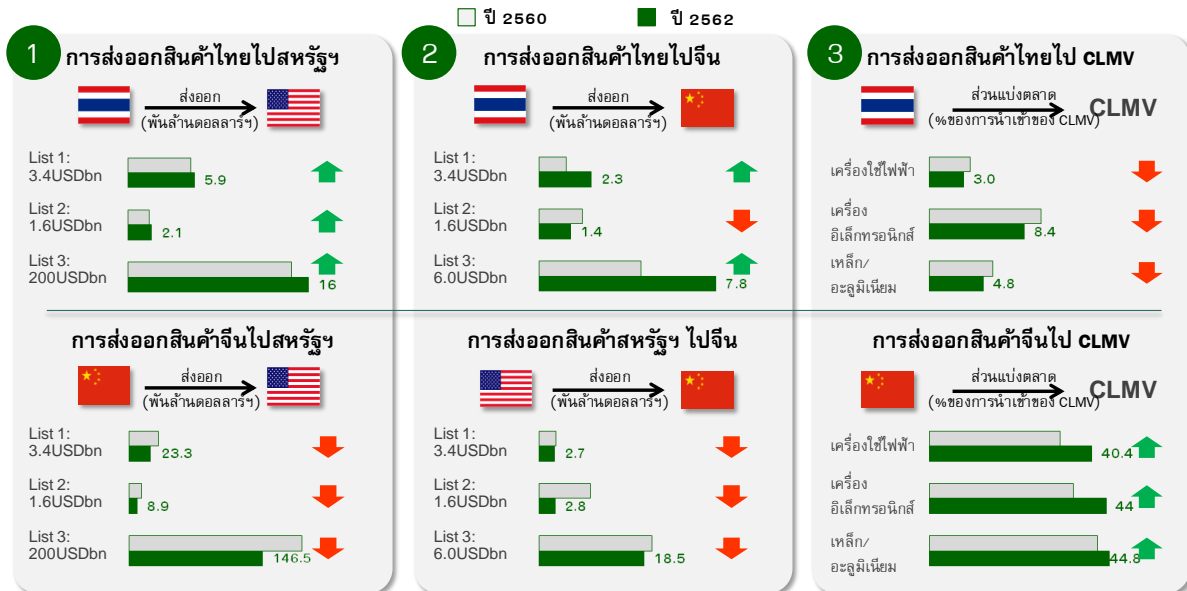
- ไทยได้ประโยชน์ในการส่งออกไปสหรัฐฯ เพื่อแทนที่สินค้าจีนได้อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสินค้าชั้นกลางในกลุ่มเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เป็นหลักที่เข้าทำตลาดได้มากขึ้นจากการขึ้นภาษีสินค้าจีนในทุกรอบ อาทิ สินค้าในกลุ่มลิสต์แรก (List 1) ที่สหรัฐฯ เพิ่มการเก็บภาษีสินค้าจีน

บริการทุกระดับประทับใจ

ไทยสามารถส่งออกไปตลาดสหรัฐฯ ในปี 2562 มีมูลค่าเพิ่มขึ้นแตะ 5.9 พันล้านดอลลาร์ฯ (จากเดิมมีมูลค่า 5.6 พันล้านดอลลาร์ฯ ในปี 2560) เช่นเดียวกับการส่งออกสินค้าไทยในกลุ่มลีด 2 (List 2) สามารถส่งออกไปตลาดสหรัฐฯ ในปี 2562 มีมูลค่าเพิ่มขึ้นแตะ 2.1 พันล้านดอลลาร์ฯ (จากเดิมมีมูลค่า 1.9 พันล้านดอลลาร์ฯ ในปี 2560)

- **ขณะที่มูลค่าการส่งออกสินค้าไทยที่ส่งไปจีนที่เพิ่มขึ้นนั้นเป็นการได้ประโยชน์โดยอ้อม ขณะเดียวกับสินค้าไทยที่อยู่ในห่วงโซ่การผลิตจีนก็ลดลงค่อนข้างมากเรียกว่าการส่งออกไปจีนเสียประโยชน์เป็นส่วนใหญ่** โดยสินค้าไทยที่ได้ประโยชน์เป็นกลุ่มเดียวกับสินค้าที่จีนเก็บภาษีสินค้าสหรัฐฯ แต่เป็นสินค้าที่สหรัฐฯ ไม่ได้ส่งออกมาอยู่แล้ว ประกอบกับผู้บริโภคนำมาบริโภคสินค้าผลไม้เมืองร้อนของไทยแทนผลไม้ของสหรัฐฯ อาทิ ทุเรียน ลิ้นจี่ ลำไย มะม่วง ส้ม

**สินค้าไทยที่เกี่ยวข้องกับสงครามการค้าตลอดระยะเวลา 2 ปี
รวมแล้วทำให้การส่งออกของไทยเสียประโยชน์ 1.1 พันล้านดอลลาร์ฯ**

ที่มา: USITC, Trademap.com, กระทรวงพาณิชย์ โดยศูนย์วิจัยกสิกรไทย

- ในอีกด้านหนึ่งสินค้าไทยเสียประโยชน์จากการถูกสินค้าจีนเข้ามาช่วงชิงตลาดอย่างชัดเจนในประเทศ CLMV (กัมพูชา สปป.ลาว เมียนมาและเวียดนาม) โดยเฉพาะสินค้าจีนในกลุ่มเหล็ก อะลูมิเนียม เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์หลายชนิด แม้ว่าในด้านมูลค่าการส่งออกของไทยยังเพิ่มขึ้นแต่ส่วนแบ่งตลาดกลับลดลงชัดเจน จะเห็นได้ว่า ส่วนแบ่งตลาดการนำเข้าของ CLMV ในกลุ่มสินค้าเครื่องใช้ไฟฟ้า มีสินค้าจีนเข้าทำตลาดมีสัดส่วนเพิ่มเป็นร้อยละ 40.4 ของการนำเข้าทั้งหมดของ CLMV จากเดิมร้อยละ 32.6 ในปี 2560 แต่สินค้าของไทยมีสัดส่วนลดลงเหลือร้อยละ 4.5 จากเดิมร้อยละ 5.3 ในปี 2560 และส่วนแบ่งตลาดสินค้าเหล็กและอะลูมิเนียมนำเข้าจากจีนเพิ่มเป็นร้อยละ 44.8 (จากร้อยละ 41.8 ในปี 2560) ของไทยลดลงเหลือร้อยละ 3.0 (จากร้อยละ 3.6 ในปี 2560)

อย่างไรก็ดี ตลอดระยะเวลา 2 ปีที่สงครามการค้าของสหรัฐฯ และจีนปะทุขึ้น ในด้านหนึ่งก็ไม่ได้ทำให้สหรัฐฯ ลดการขาดดุลการค้ากับจีนได้ตามที่ต้องการ เมื่อมองย้อนมาที่ไทยแม้ในด้านมูลค่าการส่งออกของไทยยังได้อานิสงส์จากเรื่องนี้บางส่วน แต่ไทยสินค้าไทยในห่วงโซ่การผลิตจีนก็ยากจะเลี่ยงผลกระทบและไทยก็สูญเสียตลาดในประเทศเพื่อนบ้านไปบางส่วนด้วยเช่นกัน **ศูนย์วิจัยกสิกรไทย มองว่า ในปี 2563** นี้ผลพวงที่มาจากสงครามการค้าที่เกิดขึ้นจะเริ่มเบาบางลงนับตั้งแต่เกิดความตกลงทางการค้าระหว่างสหรัฐฯกับจีนในเฟส 1 แต่หากสหรัฐฯ ยังคงใช้ข้ออ้างมาเป็นประเด็นใหม่เปิดเกมเดินหน้ากดดันทำสงครามการค้ากับจีนต่อไปคงยิ่งเพิ่มความเสี่ยงต่อการส่งออกของไทยมากขึ้นอีก จากปัจจุบันที่การส่งออกของไทยก็ได้รับผลกระทบหลักๆ มาจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 ซึ่งมีความเสี่ยงจะเกิดการแพร่ระบาดระลอก 2 ในช่วงฤดูหนาว ยิ่งกดดันการค้าโลกมากขึ้น **ด้วยสาเหตุเหล่านี้คาดว่า การส่งออกของไทยปี 2563 ไปตลาดสหรัฐฯ หดตัวร้อยละ (-) 2.7 มีมูลค่าการส่งออกราว 30,500 ล้านดอลลาร์ฯ** (กรอบประมาณการที่หดตัวร้อยละ (-) 4.9 ถึงขยายตัวร้อยละ 1.0 ที่มูลค่าการส่งออก 29,800-31,600 ล้านดอลลาร์ฯ) และการส่งออกไปจีนน่าจะฟื้นตัวได้ก่อนตลาดอื่น ๆ แต่กำลังการผลิตยังไม่กลับมาเต็มที่จึงขยายตัวอย่างจำกัดที่ร้อยละ 3.2 มีมูลค่าการส่งออก 30,100 ล้านดอลลาร์ฯ (กรอบประมาณการที่ขยายตัวร้อยละ 2.0 ถึงขยายตัวร้อยละ 4.2 มีมูลค่าการส่งออก 29,700-30,400 ล้านดอลลาร์ฯ)

โดยสรุป ในระยะปานกลางคงต้องจับตาความเสี่ยงของสงครามการค้าที่พร้อมจะเปลี่ยนภาพได้ตลอดเวลา เพราะสหรัฐฯ ใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการต่อกรเศรษฐกิจกับจีน เพื่อช่วงชิงการเป็นผู้นำทางเศรษฐกิจโลกในแง่มุมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นผู้นำทางเทคโนโลยี หรือแม้แต่การช่วงชิงความโดดเด่นในด้านภูมิรัฐศาสตร์ก็กลายเป็นเรื่องที่ถูกสหรัฐฯ หยิบมาใช้เป็นโจมตีจีนอยู่บ่อยครั้ง อย่างกรณีฮ่องกงก็เป็นประจักษ์พยานที่สหรัฐฯ พยายามจะนำเรื่องที่ไม่ได้เกี่ยวกับสงครามการค้ามาผูกโยงให้การแก้ปัญหาสงครามการค้ายุ่งยากเข้าไปอีก ยิ่งทำให้ความตกลงทางการค้าเฟส 1 (Phase 1) ที่แทบจะไม่คืบหน้าจากผลพวงของเศรษฐกิจทั่วโลกที่อ่อนไหวในขณะนี้ ดังนั้นการเดินหน้าไปสู่ความตกลงในเฟส 2 (Phase 2) คงไม่เกิดขึ้น และสงครามการค้าครั้งนี้คงจะยืดเยื้อต่อไป

สำหรับในระยะต่อไป คงต้องติดตามการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ ในเดือนพฤศจิกายนนี้ แม้ว่าผลที่ออกมาจะทำให้ผู้นำสหรัฐฯ เปลี่ยน แต่คงไม่เปลี่ยนท่าทีของสหรัฐฯ ที่มีต่อจีนได้อย่างมีนัยสำคัญ เพราะต้องยอมรับว่าในเวลานี้จีนคือคู่แข่งที่สำคัญของสหรัฐฯ ที่พร้อมจะก้าวแซ่งสหรัฐฯ ได้ตลอดเวลา อีกทั้งปมความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์มีความเสี่ยงทำให้เกิดการแตกแยกทางเศรษฐกิจของสองซีกอำนาจ ขณะที่ไทยเป็นประเทศที่ต้องพึ่งพาเศรษฐกิจและการลงทุนของทั้งสหรัฐฯ และจีน ทั้งยังเป็นหนึ่งในห่วงโซ่การผลิตของภูมิภาคก็ยังคงเตรียมรับการเปลี่ยนแปลงที่ไม่เพียงด้านการค้าระหว่างประเทศเท่านั้น แต่อาจส่งผลให้เกิดการปรับฐานการผลิตและการลงทุนครั้งสำคัญของภูมิภาคที่ต้องติดตามอย่างใกล้ชิด

Disclaimer

รายงานวิจัยฉบับนี้จัดทำเพื่อเผยแพร่ทั่วไป โดยจัดทำขึ้นจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่น่าเชื่อถือ แต่บริษัทฯ มิอาจรับรองความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือ หรือความสมบูรณ์เพื่อใช้ในทางการค้าหรือประโยชน์อื่นใด บริษัทฯ อาจมีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงข้อมูลได้ตลอดเวลาโดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า ทั้งนี้ผู้ใช้ข้อมูลต้องใช้ความระมัดระวังในการใช้ข้อมูลต่างๆ ด้วยวิจารณญาณของตนเองและรับผิดชอบในความเสี่ยงเองทั้งสิ้น บริษัทฯ จะไม่รับผิดชอบผู้ใดหรือบุคคลใดในความเสียหายใดจากการใช้ข้อมูลดังกล่าว ข้อมูลในรายงานฉบับนี้จึงไม่ถือว่าเป็นการให้ความเห็นหรือคำแนะนำในการตัดสินใจทางธุรกิจ แต่อย่างใดทั้งสิ้น